

การศึกษารูปแบบการคิดของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สำนักวิชา

เวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ปีการศึกษา 2564 และ 2566 ที่ส่งผลต่อรูปแบบการเรียนรู้

A Study of The Thinking Styles of Graduate Students at School of

Anti-Aging and Regenerative Medicine Mae Fah Luang University

Academic Years 2021 and 2023 that Affect Learning Styles

พัชรพรรณ ทวีศรี

อีเมล : 6552003272@lamduan.mfu.ac.th

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ

สำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรวรรณ สิทธิประภาพร

อีเมล : wichian.sit@mfu.ac.th

สำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อการศึกษารูปแบบการคิดที่ส่งผลต่อรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2564 และ 2566 สำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2564 และ 2566 สำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 57 คน โดยประกอบด้วย สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ จำนวน 31 คน สาขาวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ จำนวน 26 คน โดยใช้แบบสอบถามรูปแบบการคิดและรูปแบบการเรียนรู้ VARK เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ คือ V ทักษะทางด้านการมองเห็น, A ทักษะทางด้านการฟังหรือได้ยิน, R ทักษะทางด้านการอ่านและเขียน และ K ทักษะทางด้านการปฏิบัติ โดยแต่ละบุคคลจะมีความสามารถแตกต่างกัน ซึ่งสามารถมีทักษะได้ตั้งแต่ 1 ด้านถึง 4 ด้าน ขึ้นอยู่กับผลรวมคะแนนของแต่ละบุคคล จากผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบ Quadrimodal (VARK) ในกลุ่มตัวอย่างปีการศึกษา 2566 คิดเป็นร้อยละ 64.50 อันดับรองลงมาคือรูปแบบการเรียนรู้แบบ Unimodal ในกลุ่มตัวอย่างปีการศึกษา 2564 คิดเป็นร้อยละ 19.24 รูปแบบการเรียนรู้แบบ Trimodal ในกลุ่มตัวอย่างปีการศึกษา 2566 คิดเป็นร้อยละ 16.13 และรูปแบบการเรียนรู้แบบ Bimodal ในกลุ่มตัวอย่าง

ปีการศึกษา 2564 คิดเป็น ร้อยละ 11.54 ตามลำดับ จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า โดยส่วนใหญ่จะพบว่าผู้เรียนส่วนมากจะมีความถนัดในการใช้รูปแบบการเรียนรู้มากกว่าหนึ่งด้าน และมักจะพบว่าในสัดส่วนของผู้ที่มีความถนัดในการเรียนรู้เพียงหนึ่งด้านนั้นจะเป็นกลุ่มที่มีความชื่นชอบการเรียนรู้ด้วยวิธีการลงมือปฏิบัติมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนรู้, VARK, เวชศาสตร์ชะลอวัย, วิทยาศาสตร์ชะลอวัย

Abstract

The objective of this research was to study the cognitive styles that affect the learning styles of graduate students during the 2021 and 2023 academic years at the School of Anti-Aging and Regenerative Medicine, Mae Fah Luang University. The sample size consisted of 57 graduate students from the school of Anti-Aging and Regenerative Medicine, including 31 students from the Anti-Aging and Regenerative Science and 26 students from the Anti-Aging and Regenerative Medicine. The study utilized a questionnaire on cognitive styles and the VARK learning styles model, which categorizes learning preferences into four styles: V (visual learning), A (auditory learning), R (reading and writing learning), and K (kinesthetic learning). Each individual may exhibit strengths in one or more of these areas, depending on their score. The results revealed that most of the sample exhibited a Quadrimodal (VARK) learning style, with 64.50% of the 2023 academic year students falling into this category. The next most common learning style was Unimodal, found in 19.24% of the 2021 academic year students. Trimodal learning styles were observed in 16.13% of the 2023 students, and Bimodal learning styles in 11.54% of the 2021 students. Overall, the study found that most students preferred more than one learning style. However, those who preferred only one style were most likely to favor kinesthetic learning, i.e., learning through hands-on practice.

Keywords: Learning Styles, VARK, Anti-Aging Medicine, Anti-Aging Science

บทนำ หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ในหมวด 4 ซึ่งมาตรา 22 ระบุการจัดการศึกษาว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคน

มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ” การเรียนรู้เป็นปัจจัยและตัวแปรสำคัญที่ทำให้มีความแตกต่างกันในการรับรู้ของผู้เรียนแต่ละคน เกิดจากความชื่นชอบ หรือการมีความสามารถที่แตกต่างกัน นักการศึกษาเห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้ ทำให้เกิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยอาศัยแนวคิดและปรัชญาการศึกษาที่แต่ละบุคคลและกลุ่ม ต่างก็ยึดถือและปฏิบัติตาม อย่างไรก็ตาม ซึ่งเป็นประโยชน์ทั้งด้านของผู้เรียนเอง ในการรู้จักลักษณะการเรียนรู้ของตนเองว่ามีลักษณะการเรียนรู้อย่างไร อีกทั้งช่วยครูในการสังเกตพฤติกรรมและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เหมาะสมต่อแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน คณะวิจัยจึงมีความตระหนักถึงการให้ความสำคัญของผู้เรียน โดยพิจารณาถึงความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุดในการสอน ในแนวทางการสอนปัจจุบันพบว่า ผู้สอนมักสอนในรูปแบบที่ตนเองชำนาญ ใช้วิธีการสอนเหมือนกันกับผู้เรียนทุกคน แต่ผลการเรียนรู้ที่ได้จะแตกต่างกัน คนบางคนเข้าใจและปฏิบัติได้อย่างรวดเร็วในขณะที่คนอื่นไม่เข้าใจ นักวิจัยเชื่อว่า จะต้องมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องหลายด้าน แต่ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งเหมือนกันคือ การที่ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่ต่างกัน ดังนั้นมีคำถามว่า จะทำอย่างไรให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้ที่ต่างกัันดังกล่าว ด้วยการทดสอบการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างไร เมื่อทราบถึงการเรียนรู้ของผู้เรียนแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนในการหาวิธีการสอนที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุดในการสอน และช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่ตนเองไม่ถนัดให้ดียิ่งขึ้นเพื่อใช้ในสิ่งที่จำเป็น โดยเฉพาะการเรียนรู้ต้องใช้ทักษะต่างๆ เช่น ทักษะการมอง ทักษะการฟัง ทักษะการสัมผัส และ ทักษะการเคลื่อนไหว จึงต้องใช้ทักษะการเรียนรู้หลายๆด้าน การเริ่มสอนจากจุดที่เข้ากับทักษะการรับรู้ของผู้เรียนก่อน และค่อยสอนเพื่อนำไปพัฒนาการใช้ทักษะการเรียนรู้อื่นๆ จะทำให้ผู้เรียนเปิดใจและเรียนดียิ่งขึ้น และหากผู้เรียนทราบทักษะการเรียนรู้ของตน จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถค้นหาวิธีการเรียนที่เข้ากับรูปแบบการเรียนนั้น เพื่อให้ได้ผลดีที่สุดในการเรียนต่อไป โดยเฉพาะรูปแบบการเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ ตามแนวคิดสากล ทิศนา ขแมมณี (2551) ได้แบ่งรูปแบบการเรียนรู้และจำแนกออกเป็นแบบต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับทฤษฎีหลักการหรือแนวคิดที่แบ่งไว้เป็นหลักหรือเกณฑ์ในการจำแนก สามารถจัดกลุ่มเป็น 4 หมวดใหญ่ๆ ได้แก่ 1. รูปแบบการเรียนรู้ที่จำแนกตามช่องทางในการรับรู้ 2. รูปแบบการเรียนรู้ที่แบ่งตามกระบวนการคิด 3. รูปแบบการเรียนรู้ที่แบ่งตามพฤติกรรม และ 4. รูปแบบการเรียนรู้ที่แบ่งตามสภาพแวดล้อม การวิจัยนี้ ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนที่ต้องใช้การวิเคราะห์ การใช้ทักษะต่างๆ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการเขียน ทักษะการเคลื่อนไหว และทักษะการอ่าน ที่จำเป็นต้องใช้ประสาทสัมผัสหลายด้าน เพื่อที่จะพัฒนาเครื่องมือวัดและตรวจสอบรูปแบบ

การเรียนรู้ของผู้เรียนขึ้น โดยอาศัยรูปแบบและแนวทางของเครื่องมือวัดรูปแบบการเรียนรู้ VARK ของ Neil Fleming (1992) เป็นหลักที่มีการแบ่งรูปแบบการเรียนรู้ตามช่องทางการรับรู้หรือประสาทสัมผัสทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ การมองเห็นหรือทางสายตา (Visual) การฟัง (Auditory) การอ่าน/เขียน (Reading/Writing) และ การเคลื่อนไหว (Kinesthetic) โดยคณะผู้วิจัยได้ศึกษา และพัฒนารูปแบบการคิดที่มีผลต่อรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2564 และ 2566 จากสำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ซึ่งนำไปพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นเพศชายและเพศหญิง ที่เป็นผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2564 และ 2566 สำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

2. กลุ่มตัวอย่าง

ผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2564 และ 2566 สำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 57 คน โดยประกอบด้วย สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ จำนวน 31 คน และ สาขาวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ จำนวน 26 คน

3. เครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามรูปแบบการคิดที่ส่งผลต่อรูปแบบการเรียนรู้ให้เข้ากับผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2564 และ 2566 สำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1: เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ ใช้แบบปลายเปิด (Open ended) โดยถามเกี่ยวกับ ชื่อ อีเมล เพศ อายุ อาชีพ สาขาวิชา ระดับการศึกษา และ ตอนที่ 2: เป็นแบบสอบถามรูปแบบการคิดของ Arthur Carmazzi และรูปแบบการเรียนรู้ของ Neil Flammig เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2564 และ 2566 สำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ผู้ทำแบบทดสอบ สามารถเลือกคำตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ไม่ต้องเรียงลำดับความสำคัญ

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มประชากรที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัย คือ ผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2564 และ 2566 สำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

จำนวนทั้งหมด 57 คน อาสาสมัคร ได้อ่านคำอธิบายเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆของโครงการวิจัยที่อาสาสมัครมีส่วนร่วมอย่างละเอียด โดยผ่านทาง Google Form อาสาสมัครลงนามในหนังสือยินยอมในการเข้าร่วมโครงการวิจัย โดยกดตัวเลือก ตกลงในแบบสอบถาม Google Form อาสาสมัครกรอกข้อมูลส่วนตัว และ ทำแบบสอบถามรูปแบบการคิดที่ส่งผลต่อรูปแบบการเรียนรู้ นำผลที่ได้มาวิเคราะห์และสรุปผลการศึกษา

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป (Demographic Data) โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ได้แก่ จำนวน ร้อยละ และนำเสนอในแบบรูปตารางและความเรียง ข้อมูลจากแบบสอบถาม ไปวิเคราะห์ตามรูปแบบการคิดและรูปแบบการเรียนรู้ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ได้แก่ จำนวน ร้อยละ และนำเสนอในแบบรูปตารางและความเรียง

ผลวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมวิจัย มีผู้ทำแบบสอบถามจำนวน 57 คน (68.67%) จากข้อมูลที่ได้ ข้อมูลของผู้ที่ทำแบบสอบถามจำนวน 57 คน ซึ่งมีเพศชายจำนวน 14 คน (24.56%) เพศหญิงจำนวน 43 คน (75.44%) มีจำนวนคนตอบแบบสอบถามที่เป็นช่วงอายุ 20-29 ปี มีจำนวน 26 คน (45.61%) ช่วงอายุ 30-39 ปี มีจำนวน 19 คน (33.33%) ช่วงอายุ 40-49 ปี มีจำนวน 6 คน (10.53%) ช่วงอายุ 50-59 ปี มีจำนวน 6 คน (10.53%) สาขาเวชศาสตร์ชะลอวัย จำนวน 27 คน (47.37%) สาขาวิทยาศาสตร์ชะลอวัย จำนวน 30 คน (52.63%) มีปีการศึกษา 2564 จำนวน 26 คน (45.61%) ปีการศึกษา 2566 จำนวน 31 คน (54.39%)

2. ผลการศึกษารูปแบบการคิด

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการคิดภาพรวมของแบบประเมินของกลุ่มตัวอย่าง ปีการศึกษา 2564 และปีการศึกษา 2566

รูปแบบการคิด	ปีการศึกษา 2564 (ร้อยละ)	ปีการศึกษา 2566 (ร้อยละ)
Chaotic Thinking	80.77	83.87
Linear Thinking	3.85	3.23
Relational Thinking	73.08	70.97
Intuitive Thinking	42.31	41.94

3. ผลการศึกษารูปแบบการเรียนรู้

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง ปีการศึกษา 2564 และ ปีการศึกษา 2566

รูปแบบการเรียนรู้	ปีการศึกษา 2564 (ร้อยละ)	ปีการศึกษา 2566 (ร้อยละ)
Unimodal	19.24	12.91
Bimodal	11.54	6.46
Trimodal	15.37	16.13
Quadrmodal (VARK)	53.85	64.50

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยพบว่าความถนัดที่พบมากที่สุดในการทดลองนี้ คือความถนัด 4 ด้าน (ร้อยละ 63.64) ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Heidi L. และ DiCarlo, S.E. ที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ที่ชื่นชอบของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ Wayne Staten ที่เมืองดีทรอยท์ ในรัฐมิชิแกน ประเทศสหรัฐอเมริกา ที่พบว่ามึนักศึกษาส่วนใหญ่ที่มีความถนัด 1 ด้าน (ร้อยละ 36.1) มากที่สุด ซึ่งคาดว่าที่ไม่สอดคล้องกัน อาจเกิดมาจากการเรียนที่ไม่เหมือนกัน ความถนัดในการใช้ทักษะแตกต่างกัน

Wehrwein, E.A. และคณะ ได้ทำการศึกษาความแตกต่างทางด้านเพศต่อความชื่นชอบในรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในรายวิชาสรีรวิทยาโดยพบว่าความถนัดที่พบมากที่สุดในนักศึกษาชายคือ ความถนัดแบบ 4 ด้าน ส่วนความถนัดที่พบในนักศึกษาหญิงมากที่สุดก็คือ ความถนัดแบบ 1 ด้าน งานวิจัยนี้จะสอดคล้องกับกลุ่มงานวิจัยของ Wehrwein, E.A. และคณะ ซึ่งคาดว่าสิ่งที่ทำให้สอดคล้องกันเป็นเพราะ โดยรวมแล้วนักศึกษาชายส่วนมากชื่นชอบการให้ข้อมูลแบบหลายรูปแบบโดยเฉพาะแบบ 4 รูปแบบ

การศึกษารั้ครั้งนี้ได้ผลสรุปว่านักศึกษาส่วนใหญ่จะใช้ความถนัดทั้งสี่ด้านในการเรียนรู้ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลจากงานวิจัยที่ผ่านมา ที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ความถนัดเพียงด้านเดียวเป็นส่วนใหญ่ และไม่สอดคล้องกับการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลในประเทศซาอุดีอาระเบีย (Stirling and Alquraini, 2017) ที่พบว่าผู้ที่ถนัดการเรียนรู้เพียงด้านเดียวมีสัดส่วนมากที่สุด แต่จากผลของงานวิจัยดังกล่าวก็ยังพบว่า มีส่วนที่สอดคล้องกันอยู่กับการวิจัยในครั้งนี้ คือการที่พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ที่ถนัดการเรียนรู้รูปแบบเดียวนั้นประกอบไปด้วย

ผู้เรียนที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ (K) มากที่สุด ส่วนการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะทันตแพทย์ ของมหาวิทยาลัยในอินเดีย (Singh *et al.*, 2016) ก็พบผลการศึกษาที่คล้ายคลึงกันคือร้อยละ 48.00 มีความถนัดในการเรียนรู้ทั้งสี่ด้าน และในบรรดาผู้ที่มีความถนัดในการเรียนรู้เพียงด้านเดียวนั้น พบว่าเป็นผู้ที่ชื่นชอบการลงมือปฏิบัติมีจำนวนมากเป็นอันดับแรก

งานวิจัยที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาแพทย์ในมหาวิทยาลัยในอินเดียตอนใต้ (Adake *et al.*, 2017) พบว่า ผู้เรียนถึงร้อยละ 94.1 มีความถนัดในการเรียนรู้ทั้งสี่ด้าน และไม่พบความแตกต่างระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละชั้นปีที่เรียน และการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่เรียนภาษาต่างประเทศ (Payaprom and Payaprom, 2020) พบว่า ร้อยละ 64.00 มีความถนัดในการเรียนรู้มากกว่าหนึ่งรูปแบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยครั้งนี้ที่พบถึงร้อยละ 73.49 และพบว่าผู้ที่มีความถนัดในการเรียนรู้เพียงหนึ่งรูปแบบมีจำนวนน้อยกว่าและในจำนวนนี้เป็นผู้ที่ชื่นชอบการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติมากเป็นอันดับแรก และยังไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาเช่นเดียวกับผลของการศึกษาในครั้งนี้ แต่พบว่าสาขาวิชาหรือภาษาที่เลือกเรียนนั้นมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเรียนรู้ที่ถนัดของนักศึกษาโดยพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในงานวิจัยครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างแต่อย่างใด

รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (Nilmanee *et al.*, 2016) มีความไม่สอดคล้องกับผลของการวิจัยในครั้งนี้ โดยพบผู้ที่มีความถนัดการเรียนรู้เพียงหนึ่งด้าน (ร้อยละ 54.00) มากกว่าผู้ที่มีความถนัดแบบผสมผสาน (ร้อยละ 46.00) และยังพบว่าผู้ที่มีความถนัดการเรียนรู้ทั้งสี่ด้านมีจำนวนน้อยกว่าผู้ที่ถนัดสามด้านและสองด้านอีกด้วย แต่การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบผู้ที่ถนัดการเรียนรู้ทั้งสี่ด้านมากที่สุด ตามด้วยแบบสามด้านและสองด้าน แต่ในจำนวนผู้ที่มีความถนัดการเรียนรู้เพียงด้านเดียวพบว่าเป็นผู้ที่ชื่นชอบการลงมือปฏิบัติมากที่สุดเช่นเดียวกับการศึกษาในครั้งนี้

การศึกษารูปแบบการเรียนรู้ที่ศึกษาเฉพาะรูปแบบการเรียนรู้ที่ถนัดเพียงด้านเดียวของนักศึกษาและคณาจารย์ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (Nantasenee *et al.*, 2018) พบว่าทั้งนักศึกษาและอาจารย์มีรูปแบบการเรียนรู้ที่คล้ายคลึงกัน โดยนักศึกษาพยาบาลมีความถนัดในการเรียนรู้โดยการอ่านเขียนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.90 ถนัดการฟังร้อยละ 26.31 ถนัดการลงมือทำร้อยละ 24.15 และถนัดการดูร้อยละ 18.64 ส่วนอาจารย์มีความถนัดในการเรียนรู้ผ่านทางการอ่านเขียนมากที่สุดเช่นกัน โดยคิดเป็นร้อยละ 30.00 ถนัดการฟังร้อยละ 26.67 ถนัดการลงมือทำร้อยละ 23.33 และถนัดการดูร้อยละ 20.00 ซึ่งผลดังกล่าวมีการเรียงลำดับความถนัดที่แตกต่างจากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ที่พบว่าผู้ที่มีความถนัดในการเรียนรู้เพียงด้านเดียวนั้นเป็นผู้ถนัดการ

ลงมือปฏิบัติมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.45 ถัดการดูร้อยละ 27.27 ถัดการฟังร้อยละ 18.18 และ ถัดการอ่านเขียนร้อยละ 9.09

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าผลที่ได้ค่อนข้างมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาที่คล้ายคลึงกันที่ทำมาก่อนหน้าในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ โดยส่วนใหญ่จะพบว่าผู้เรียนส่วนมากจะมีความถนัดในการใช้รูปแบบการเรียนรู้มากกว่าหนึ่งด้าน และมักจะพบว่าในสัดส่วนของผู้ที่มีความถนัดในการเรียนรู้เพียงหนึ่งด้านนั้นจะเป็นกลุ่มที่มีความชื่นชอบการเรียนรู้ด้วยวิธีการลงมือปฏิบัติมากที่สุด ดังที่ เฟลมมิง ได้กล่าวไว้ว่า การที่ผู้เรียนได้รับผลจากการประเมินรูปแบบการเรียนรู้ว่ามีรูปแบบการเรียนรู้แบบที่ถนัดเพียงด้านเดียวนั้น แท้จริงแล้วก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบการเรียนรู้ที่ถนัดหลายอย่างอยู่ดี เนื่องจากเขาเหล่านั้นก็ยังมีคะแนนจากความถนัดในด้านอื่น ๆ เพียงแต่คะแนนเหล่านั้นไม่สูงพอที่จะโดดเด่นเทียบเท่าความถนัดในด้านอื่น ๆ และเฟลมมิงได้เน้นย้ำเสมอว่ารูปแบบการเรียนรู้ที่ชื่นชอบหรือถนัดนั้นแตกต่างจากความเก่งในการใช้วิธีนั้นในการเรียนรู้ และมีได้เป็นเครื่องบ่งชี้ว่าผู้เรียนจะมีความสามารถในการใช้วิธีการเรียนรู้ที่ชื่นชอบดังกล่าวได้ดีเสมอไป หากแต่จะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนทราบถึงความชื่นชอบหรือความถนัดของตัวเอง เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนรู้ด้านที่ถนัดอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น และอาจฝึกฝนที่จะใช้รูปแบบการเรียนรู้อื่นที่ไม่ถนัดมากนัก เพื่อเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ให้กับตนเอง ดังที่เฟลมมิงได้กล่าวไว้ว่าการทราบรูปแบบการเรียนรู้ที่ชื่นชอบนั้นจะเกิดประโยชน์ก็ต่อเมื่อผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ (Fleming and Bonwell, 2005)

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาสำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ แสดงให้เห็นความสามารถ และความถนัดในการเรียนรู้ เฉพาะตัวของแต่ละบุคคล หากทางสำนักวิชาสามารถนำไปปรับใช้ในการปรับปรุงรูปแบบการสอนตามความถนัดของนักศึกษาได้ จะสามารถทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน และได้ผลลัพธ์ที่น่าพอใจ และตัวของนักศึกษาสามารถวิเคราะห์ตนเอง รู้จุดอ่อนจุดแข็ง เพื่อนำไปปรับใช้และพัฒนาตนเองได้ สามารถผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพต่อไปได้

รายการอ้างอิง

- จกมล พูลสวัสดิ์ (2541) รูปแบบการเรียนรู้ของนิสิต: ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตสาขาศึกษาศาสตร์เกษตร, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ปริญญาโทวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
- เชียรศรี วิวัธสี (2527) จิตวิทยาการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพฯ.

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2551) จิตวิทยาการสอนดนตรี. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2544) พฤติกรรมการสอนดนตรี. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2534) กิจกรรมดนตรีสำหรับครู. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ทิศนา แหมมณี (2552) ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.

กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิศนา แหมมณี (2551) ลีลาการเรียนรู้ – ลีลาการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 ประโยชน์ คุปต์กาญจนกุล (2552) แบบการเรียนรู้ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์
 ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2549) ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สมใจ ลักษณะ (2519) จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: เอลิมซัยการพิมพ์
 สุรพันธ์ ต้นศรีวงษ์ (2538) วิธีการสอน. กรุงเทพฯ: สกายบุ๊กส์
 สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2550) จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี (2545) พระราชบัญญัติ
 การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: บริษัท
 พริกหวาน กราฟฟิค จำกัด.

Adake, P., Bhat, N. P., Petimani, M. S., & Ajjanagadde, A. (2017). Analysing Learning
 Style Preferences Among Medical Students Of A Private Medical College In
 South India. *International Journal of Pharmacology Research*, 7(1), 40-43.

AlKhasawneh, E. (2014). Using Vark to assess changes in learning preferences of
 nursing students at a public university in Jordan: Implications for teaching.
Nurse Education Today, 33(12), 546–1549.

Asiry, M.A. (2016). Learning styles of Dental students. *The Saudi Journal for Dental
 Research*, 7(1), 13–17.

Ausubel, D.P. (1968) *Psychology: A Cognitive View*. New York: Halt, Rinehart and
 Winston.

Bandt, P.L., Naomi M.M. and Lyle D.S. (1974) *A Time to Learn: A Guide to Academic
 and Personal Effectiveness*, New York: Holt, Rinehart and Winston.

Baykan, Z. and Nacar, M. (2007) Learning styles of first-year students attending Erciyes
 University in Kayseri, Turkey. *Adv Physiol Educ.*, 31: 158-160

Belton, C.D. and Kammeyer, K. (1967) *The University Student: A Study of Student
 Behavior and Values*. New Heaven Conn: College and University Press.

- Cronbach, L.J. (1970) Essential of Psychological Testing, 3 rd. ed., Harper & Row: New York.
- Dunn, R. and Dunn, K. (1972) Practical Approaches to Individualizing Instruction, New York: Parker Publishing Company Inc., West Nyack.
- Dunn, R.G., Shirley A.O., Jeffery, G., Bernard S. and Beasley, M. (1995) A Meta-Analytic Validation of the Dunn and Dunn Model of Learning-Style Preferences. The Journal of Educational Research. 88(6): 353-362.
- Erica A.W., Heidi L.L. and Stephen E.D. (2007) Gender differences in learning style preferences among undergraduate physiology students. Adv Physiol Educ, 31: 153–157.
- Felder, R.M. (1996) Matters of Style. ASEE Prism, 6(4), 18-23.
- Fleming, N. D., & Bonwell, C. (2005). *How do i learn best?: A student's guide to improved learning*. Christchurch, N.Z.: Vark-Learn.
- Garry, R. and Kingley, H.L. (1970) The Nature and Conditions of Learning, New Jersey, Prince Hall Inc.
- Gumm, A. (2003) Music Teaching Style, USA, Meredith Music Publications.
- Hilgard, E.R. and Bower, G.H. (1966) Theories of Learning, New York: Meredith Publishing Company.
- Heidi L.L. and Stephen E.D. (2006) First year medical students prefer multiple learning styles. Adv Physiol Educ., 30: 13-16
- Helen P. (2008) Inspired Learning: Professional Experience and Models of Teaching Scholarship NTU 10th Annual Learning and Teaching Conference
- Hunt, D.E. (1979) Learning Style and Student Needs: An Introduction to Conceptual Level, In Student Learning Styles: Diagnosing and Prescribing Program, Reston, Virginia: National Association of Secondary School Principals.
- Jill A.S., Heidi L.L. and Stephen E.D. (2007) Does gender influence learning style preferences of first-year medical students? Adv Physiol Educ., 31: 336–342
- Jennifer M. www.rider.edu/~vrme/v9n1/vision/Mishra%20Final.pdf
- Kolb, David A., 1985, Learning Style Inventory: Self - Scoring Test and Interpretation Booklet, Boston: McBer and Company.
- Kolb, D.A., Rubin, I.M. and McIntyre, K.M. (1974) Organization Psychology: An

- Experiential Approach, Edgewood Cliffs, New Jersey: Prentice - Hall.
- Kozma R.B. (1978) Instructional Techniques in Higher Education, Educational Technology Publication, Englewood Cliffs, New Jersey.
- Martinez, E. and Tiesca, R. (2019). Learning styles and Gross Anatomy Assessment Outcomes at a Colombian School of Medicine. *Educación Médica*, 20(2), 79–83.
- Moran, A. (1991) What can learn Style Research Learn from Cognitive Psychology. *Educational Psychology*, 11 (3 &4): 239-245.
- Nantasenee, S., Wongwisetku, S., Sukcharoen, P., & Techangkul, L. (2018). Development of learning and teaching process for nursing students at suandusit university. *Boromarajonani College of Nursing, Uttaradit Journal*, 10(2), 166-179.
- Nilmanee, T., Phonak, D., & Sintanakul, K. (2016). The classification of Vark learning style of computer engineering students of rajamangala university of technology phra nakhon. *Journal of Yala Rajabhat University*, 11(2), 145-158.
- Payaprom, S., & Payaprom, Y. (2020). Identifying learning styles of language learners: A useful step in moving towards the learner-centered approach. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 16(1), 59-72. doi:10.17263/jlls.712646
- Persellin, D.C. and Pierce, C. (1998) Association of Preference for Modality to Learning of Rhythm Patterns in Music. *Perceptual and Motor Skills*, 67: 825-826
- Singh, R., Gupta, N., & Singh, G. (2016). Learning style and teaching methodology preferences of dental students. *Journal of the Anatomical Society of India*, 65(2), 152-155. doi:10.1016/j.jasi.2017.02.009
- Stirling, B.V. and Alquraini, W.A. (2017). Using Vark to assess Saudi nursing students learning style preferences: Do they differ from other health professionals? *Journal of Taibah University Medical Sciences*, 12(2), 125–130.
- Susanna G. (2002) Learning Styles and Piano Teaching. *Piano Pedagogy* N. 5, No. 1,
- Richard P. (1992) The Art & Technique of Practice, San Francisco: Guitar Solo publications.
- Thornell, J. (1968) Methods in the Study of Adolescent and Adult Thought Amsterdam, North-Holland.
- Witkin, H.A. and Goodenough, D. (1981) Cognitive styles: Essence and origins. New

York: International Universities Press Inc.

Witkin, H.A., Moore, C.A., Goodenough, D.R. and Cox, P.W. (1977) Field-dependent and field-independent cognitive styles and their educational implications. *Review of Educational Research*, 47, 1-64.

